

АКРИТАС Альбина Георгиевна

Член Президиума Российской Академии художеств,
Действительный член Российской Академии художеств,
Народный художник Российской Федерации,
член Союза писателей России
Родилась 12 июля 1934 года в Москве
Род занятий - художник-живописец
Ветеран труда

В начале века, где-то году в 1907-ом, мой дед, Федор Акритас, приехал на заработки в Россию с пятью своими детьми, мой отец был младшим из братьев. Дед - каменщик, строил мосты через небольшие быстрые речки в Ставропольском крае, а жил в греческом себе Дубовобалковское. В 1917 году грянула революция, и всех братьев разбросало в разные стороны. Отец мой - Акритас Георгий Федорович, оказался в детском доме, откуда затем сбежал и долго беспризорничал. С компанией таких же подростков разъезжал под вагонами, промышлял на базарах, пока однажды в Пятигорске не был пойман своим старшим братом Мироном. Брат устроил его подручным в пекарню, потом отец пошел на рабфак, а после его окончания поехал в Москву, где и закончил Институт стали.

Там он встретил мою маму - Валентину Симакову, тоже студентку института, и там же позже в 1934 году в общежитии родилась и я. Это было обычное студенческое общежитие - коммуна, и мне иногда даже кажется, что я помню нашу комнату, лампу под оранжевым абажуром и длинный коридор.

Затем отец закончил еще один институт - Востоковедения, к тому времени знал несколько языков, в том числе и греческий, и мечтал когда-нибудь поехать на свою Родину. Прощел всю войну с 41-го по 45-й. Вернувшись с фронта, остался служить в Советской армии в чине подполковника.

Я закончила среднюю школу в Тбилиси, где в Закавказском военном округе и служил отец. В 1955 году поступила в Институт живописи, скульптуры и архитектуры им. Репина Академии художеств СССР на живописный факультет. Моими учителями были замечательные русские художники: В.М. Орешников, А.А. Мыльников, Б.С. Угаров и другие.

Окончила институт в 1961-м году и с тех пор живу и работаю в Москве. Мои работы находятся в Третьяковской галерее, Русском музее в Санкт-Петербурге, в музеях многих городов России и в зарубежных галереях и частных коллекциях.

2.

Тематика моих работ разнообразна, и большое место в ней занимает Греция: мифология и пейзажи. Прекрасное античное прошлое страны обогащает мое творчество удивительными образами и ситуациями, а красота ее пейзажей и древних произведений искусства дарят бесконечное вдохновение в работе.

3.

В Грецию впервые приехала в 1988 году на симпозиум понтийских греков в город Дельфы. Стояла осень, и я была просто потрясена необычной красотой окружающей природы и великолепием скульптуры и архитектуры тех мест. Потом еще много раз была в Греции - на островах и Пелопонесе, в Салониках и других исторических местах. Поездки всегда оставляли огромное впечатление, отражавшееся затем в моих картинах.

Думаю, что Греция - исходная точка и эпицентр мировой культуры, и не только в пластических искусствах. Ее великие философия и литература, гармонично переплетенные с мифологией, в большой степени сформировали европейскую, да и всю мировую современную цивилизацию.

4.

Я бы с удовольствием показала свои работы в Греции, но для такой выставки нужна двусторонняя заинтересованность, в том числе каких-либо греческих организаторов - галерей, музеев или государственных структур.

5.

Сейчас, после посещения Италии, я написала две работы из эпохи Возрождения. Долго работала и даже теперь еще не считаю их законченными. И начала третью - из той же исторической эпохи. Героями картины скорее всего будут живописцы того времени, их произведения и их высокородные покровители и заказчики.

6.

Я люблю гулять в лесу (здесь, к сожалению, нет гор и моря, которые я очень люблю). В лесу мы с мужем собираем сухие сучья и разводим костер, смотрим на живой огонь, беседуем... Ну и конечно, люблю встречаться с близкими людьми, единомышленниками. И совсем не люблю больших сборищ, шумных, утомительных и бессмысленных. Очень ценю природу, ее красоту и покой, стараюсь быть к ней ближе.

7.

Знаете, они почти все любимые, они как живые существа... Бывает, отношение меняется, потом, вдруг возвращается снова. Люблю небольшое стихотворение из красного сборника на странице 19.

8.

Сейчас у меня нет никакой особой мечты, но все же хотела бы пожить и поработать в моей любимой Греции, недалеко от моря; смотреть, как восходит солнце из воды, срывать теплые абрикосы прямо с ветки и писать старый мрамор и склонившиеся к нему ветки оливы.

9.

Это уж очень сложный вопрос. Я думаю, смысл жизни у каждого свой. Я верю в судьбу, в предназначение человека, и реализация этого предназначения, наверное, и есть смысл жизни.

АЛЬБИНА АКРИТАС

ПЕРСОНАЛЬНЫЕ ВЫСТАВКИ:

1970 - Вильнюс, Литва

1972 - Центральный дом работников искусств, Москва

1974 - Союз художников Польши, Варшава

1976 - Союз художников Югославии, Белград

1985 - Выставочный зал Союза художников России, Москва

1987 - Выставочный зал Ленинградского Союза художников, Ленинград

1990 - Small Mansion Arts Center, Лондон, Великобритания

1992 - Российское посольство в Греции, Афины

1995 - Интер-Континенталь, Вена, Австрия

1996-2010 - Выставочные залы Центрального дома художников, Москва

1999 - Муниципальная галерея г. Наро-Фоминска, Московская область

2002 - Муниципальная галерея г. Подольска, Московская область

1993

2001 - Залы Российской Академии художеств, Москва

2004

2011

Персональные выставки в залах Российской Академии художеств в 1993, 2001 и 2004 и 2011 годах.

Международные выставки действительных членов Академии художеств во Франции, Испании, Италии, США, России, Китае и других странах в 2000-2010 годах.

А также участник многочисленных групповых выставок членов Союза художников России и СССР в России и за рубежом, начиная с 70-х годов и по сегодняшний день.

Последние 30 лет успешно выставлялась в России и за рубежом - Польша, Великобритания, Греция, Австрия, США, Франция, Япония, Южная Корея, Китай и многими другими, где ее работы были высоко оценены и приобретены многими галереями, частными коллекционерами и музеями - галереи Эдмонда Розенфельда (Париж, Франция), Марии Шереметьевой (Бостон, США), Сэма Дэвидсона (Сиэтл, США), Отто Хайнца (Вена, Австрия), Його Риота (Киото, Япония), а также Государственной Третьяковской галереей, Музеем изобразительных искусств им. А.С. Пушкина, Музеем современного искусства в Москве и Русским музеем в Санкт-Петербурге.

> Альбина Георгиевна Акритас родилась 12 июля 1934 года в Москве. Народный художник РСФСР (1981), Народный художник России (2004), действительный член _Российской академии художеств (1997), член президиума РАХ (1999), профессор, _член _Союза писателей России (1997). Лауреат многочисленных премий, в том числе премии _Правительства Москвы (2006), Серебряная медаль Российской Академии Художеств (1988), _Золотая медаль Российской Академии Художеств (1999), Действительный член Международной _академии культуры и искусства, член Русско-Греческого творческого Союза художников.

> Закончила живописный факультет Института живописи, скульптуры и архитектуры _им. И. Е. Репина Академии художеств СССР в Ленинграде в 1961 году, где её педагогами _были известные художники - В.М. Орешников, А.А. Мыльников, Б.С. Угаров. В 1962 году _стала членом Союза художников СССР.

> Живописные и графические работы Альбины Акритас широко известны среди ценителей _изобразительного искусства в России и за рубежом. Они приобретены многими галереями и музеями, _в числе которых _Государственная Третьяковская галерея, _Музей изобразительных искусств _им. А.С. Пушкина, _Музей современного искусства в Москве и Русский музей в Санкт-Петербурге, _галерея Эдмонда Розенфельда «Les Oreades» (Париж, Франция), галереи Марии Шереметьевой _ (Бостон, США), Сэма Дэвидсона (Сиэтл, США), Отто Хайнца (Вена, Австрия), Його Риота (Киото, Япония), _а также частными коллекционерами в _Англии, Греции, Германии, Швейцарии, России, Южной Кореи.

ПЕРСОНАЛЬНЫЕ ВЫСТАВКИ:

- > 1970 - Вильнюс, Литва
- > 1972 - Центральный дом работников искусств, Москва
- > 1974 - Союз художников Польши, Варшава
- > 1976 - Союз художников Югославии, Белград
- > 1985 - Выставочный зал Союза художников России, Москва
- > 1987 - Выставочный зал Ленинградского Союза художников, Ленинград
- > 1990 - Small Mansion Arts Center, Лондон, Великобритания
- > 1992 - Российское посольство в Греции, Афины
- > 1995 - Интер-Континенталь, Вена, Австрия
- > 1996-2010 - Выставочные залы Центрального дома художников, Москва
- > 1999 - Муниципальная галерея г. Наро-Фоминска, Московская область
- > 2002 - Муниципальная галерея г. Подольска, Московская область
- > 1993, 2001 и 2004 и 2011 годы - персональные выставки в залах _Российской Академии художеств, Москва.
- > В 2000-2011 годах принимала участие в международных выставках членов _Академии художеств России и многочисленных групповых выставках _художников в России и за рубежом.

- > В 1999 году к 200-летию А.С. Пушкина Альбиной Акритас были выполнены 2 цикла работ – _«Каменный гость» и «Пиковая дама», а также графические листы из жизни Пушкина, _за которые художница была удостоена золотой медали Российской академии художеств.

- > В 2000 году Альбина Акритас написала 7 панно на тему «История Психеи» (пять из них - _размером 4 на 3 метра и и два - 3 на 2 метра), которые украсили стены Белого зала Российской _Академии художеств. Художница любит использовать различные материалы и техники: живопись маслом, _темперой, акварель, коллаж, гравюра, в том числе на картоне, офорт, литография, а также _сложные смешанные техники.

- > Альбина Георгиевна Акритас - член Союза писателей России с 1997 года. _За последние годы были изданы три сборника ее стихов:
 - > 1995 - «Стихи»
 - > 1999 – «Калейдоскоп» посвящен двухсотлетию со дня рождения А.С. Пушкина
 - > 2009 – «Агат» - стихотворный сборник включает в себя помимо стихов и 9 поэм.

Albina Akritas born 12.07.1934 in Moscow.

> Albina Akritas - People's Artist of RSFSR (1981), People's Artist of Russia (2004), _member of Russian Academy of Arts (RAA) (1997), member of the Presidium of RAA (1999), _professor, member of the Writers' Union of Russia (1997). Recipient of numerous awards, _including the Award of the Government of Moscow (2006), Silver Medal of the Russian _Academy of Arts (1988), Gold Medal of the Russian Academy of Arts (1999).

> Graduated from Painting Department of the Institute of Painting, Sculpture and Architecture _of the Repin Academy of Arts in Leningrad in 1961, where such distinguished artists _as V.M. Oreshnikov, A.A. Mylnikov and B.S. Ugarov were her teachers.

> In 1962 she became member of the Union of Artists of Russia.

> Now her paintings and graphic works, drawings and prints are widely known among _connoisseurs of fine arts in Russia and abroad: its have been bought by many galleries and _museums, including the State Tretyakov Gallery, the Pushkin Museum of Fine Arts, _Museum of Contemporary Art in Moscow and the Russian Museum in St. Petersburg, _Edmond Rosenfeld gallery «Les Oreades» (Paris, France), Maria Sheremeteva's gallery _ (Boston, USA), Sam Davidson (Seattle, USA), Heinz Otto (Vienna, Austria), Yogo Riota _ (Kyoto, Japan) and also in England, Greece, Germany, Switzerland, Russia, Poland, South Korea.

PERSONAL EXHIBITIONS:

- > 1970 - Vilnius, Lithuania
- > 1972 - Central House of Artists, Moscow
- > 1974 - Artists' Union of Poland, Warsaw
- > 1976 - Union of Artists of Yugoslavia, Belgrade
- > 1985 - Exhibition Hall of Artists Union of Russia, Moscow
- > 1987 - Exhibition Hall of the Leningrad Union of Artists, Leningrad
- > 1990 - Small Mansion Arts Center, London, UK
- > 1992 - The Russian Embassy in Greece, Athens
- > 1995 - Inter-Continental, Vienna, Austria
- > 1996-2010 - Exhibition Hall of the Central House of Artists, Moscow
- > 1999 - Municipal Gallery Naro-Fominsk, Moscow region
- > 2002 - Municipal Gallery Podolsk, Moscow region
- > 1993, 2001 and 2004 and 2011 - personal exhibitions in the halls _of the Russian Academy of Arts, Moscow
- > In the years 2000-2011 she participated in all international exhibitions of members _of the Russian Academy of Arts and in numerous art exhibitions in Russia and abroad.

> In 1999 Albina Akritas dedicated a large series of works to commemorate Alexander Pushkin, the greatest Russian poet's anniversary. For her 2 cycles of works, _«The Stone Guest» and "The Queen of spades", as well as graphic sheets from Pushkin's _life in 1999 Albina Akritas was awarded the Gold Medal of the Russian Academy of Arts.

> In 2000, she created 7 mural panels on "The Story of Psyche," which decorate _the walls of the White Hall of the Russian Academy of Arts.

Albina Akritas like to use different materials and techniques: oil painting, tempera, watercolor, _collage, engraving and etching, lithograph, complex mixed technology.

> Her paintings inspired Albina to write poetry. She became member of the Writers' Union _of Russia (1997). In recent years three books of her poems have been published:

- > 1995 - "Poems"
- > 1999 - "Kaleidoscope" is dedicated to the bicentenary of A. Pushkin's birthday
- > 2009 - "Agate" - collection of latest poems

Альбина Георгиевна Акритас родилась 12.07.1934 года в Москве. Альбина Георгиевна Акритас – народный художник РСФСР (1981), Народный художник России (2004), действительный член Российской академии художеств (1997), член президиума РАХ (1999), профессор, член Союза писателей России. Лауреат многочисленных премий, в том числе премии Правительства Москвы (2006), Серебряная медаль Российской Академии Художеств (1988)

Золотая медаль Российской Академии Художеств (2004), Действительный член Международной академии культуры и искусства, член Русско-Греческого творческого Союза художников.

Закончила живописный факультет Института живописи, скульптуры и архитектуры им. И. Е. Репина Академии художеств СССР в Ленинграде в 1961 году. Регулярно участвовала в выставках, проводившихся Союзом художников СССР, Союзом художников Российской Федерации и Министерством культуры. Работы Альбины Акритас широко известны среди ценителей изобразительного искусства в России и за рубежом. Они приобретены многими галереями и музеями, в числе которых Государственная Третьяковская галерея, Музей изобразительных искусств им. А.С. Пушкина, Музей современного искусства в Москве и Русский музей в Санкт-Петербурге, галерея Эдмонда Розенфельда «Les Oreades» (Париж, Франция), галерея Марии Шереметьевой (Бостон, США), Сэма Дэвидсона (Сиэтл, США), Отто Хайнца (Вена, Австрия), Його Риота (Киото, Япония). Галереи и частные коллекции Англии, Греции, Франции, Германии, Швейцарии, России, Южной Кореи и других стран имеют в своих экспозициях ее работы.

Успешно выставляется в России и за рубежом. Персональные выставки: 1970 – Вильнюс, Литва. 1972 – Центральный дом работников искусств, Москва. 1974 – Союз художников ПНР, Варшава, Польша. 1974 – Союз художников СФРЮ, Белград, Югославия. 1985 – Выставочный зал Союза художников России, Москва. 1987 – Выставочный зал Ленинградского Союза художников, Ленинград. 1990 - The Small Mansion Arts Center, Лондон, Великобритания. 1992 – Российское посольство в Греции, Афины, Греция. 1993 – Российская Академия художеств, Москва. 1995 – Интер-Континенталь, Вена, Австрия. 1996 – Выставочные залы Центрального Дома художников, Москва. 1999 – Муниципальная галерея г. Наро-Фоминска, Московская область. 2001 – Российская академия художеств, Москва. 2002 – Муниципальная галерея г. Обнинска, Московская область. 2004 – Российская академия художеств, Москва 2011 - Российская Академия художеств, Москва

Кроме того, в 2000-2011 годах принимала участие в Международных выставках действительных членов Академии художеств во Франции,

Испании, Италии, США, России, Китае и других странах и многочисленных групповых выставках членов Союза художников России в России и за рубежом.

Отец - Акритас Георгий Федорович, родился в 1908 году в станице Дубово-Балковская Ставропольского края. Мать – Симакова Валентина Иосифовна, 1910 года рождения, казачка, родилась в селе Терновское Ставропольского края. Супруг – Огурцов Олег Федорович, 1933 года рождения, художник. Сын – Огурцов Никита Олегович, 1962 года рождения, художник. Дед, Акритас Федор, приехал в Россию из Греции (Пирей) в 1905 году с четырьмя детьми: Павлом, Харлампием, Мироном и Анной. В России у них родился последний ребенок Георгий, будущий отец Альбины Акритас. В станице Дубово-Балкавской Георгий окончил среднюю школу и некоторое время работал помощником хлебопека. Через год пошел учиться на рабфак в Пятигорск. Был активным комсомольцем. После рабфака поступил в Московский Институт стали и сплавов. В этом же институте училась и Валентина Симакова. Они поженились, и в 1934 году у них родилась дочь Альбина. Успешно окончив Институт стали и сплавов, поступил в Институт Востоковедения. После окончания Института Востоковедения был направлен в Закавказский военный округ в Тбилиси. В 1941 году он был призван в Армию, служил в должности политрука. С советскими войсками вошел в Иран. Из Ирана вернулся домой в Тбилиси в 1946 году. Валентина Иосифовна работала на заводе инженером –металлургом, а затем химиком. Была специалистом высокой категории. На проспекте Шота Руставели стоял каменный памятник поэту. Валентину Иосифовну попросили, чтобы она покрыла его бронзовым слоем. Уже многие годы стоит памятник Руставели, оформленный под старую бронзу. Школа, в которой училась Альбина, находилась на улице Шаумяна. Первым наставником Альбины в живописи был школьный учитель Глеб Николаевич Дик, заметивший в ее рисунках незаурядность самовыражения. Он стал тактично поддерживать ее увлечение и сумел привить ей вкус к серьезным занятиям. Благодаря этому внимательному, умному человеку Альбина укрепила в желании стать художником. Вскоре она начала заниматься в кружке самодеятельных художников, который вел известный мастер старой петербургской школы Василий Иванович Шухаев, живший в то время в Грузии.

В 1961 году окончила живописный факультет Института живописи, скульптуры и архитектуры имени И.Е. Репина в Ленинграде, где она училась у В.М. Орешникова, Б.С. Угарова и А.А. Мыльникова. После Института Альбина Акритас вместе с мужем – живописцем Олегом Огурцовым уехала по распределению в Брянск. В 1962 году она стала членом Союза художников СССР. В начале в творчестве Альбины

Акритас преобладали большие графические серии. Художник работала в различных графических техниках: гравировала на линолеуме, пробовала технику сухой иглы, офорт, литографию. К графике впервые обратилась еще живя в Брянске. Среди первых работ в этом жанре – «Строительницы» (1964) и «Старый Тбилиси» (1964). В 1966 году была сделана серия гравюр на линолеуме по мотивам произведений бельгийского поэта Эмиля Верхарна. Также в 1966 была создана работа «Прачки в Переславле-Залесском». Это первая большая работа художника в технике черно-белой гравюры на картоне. И именно с этой техникой связано начало нового этапа в творчестве Альбины Георгиевны, обретение собственного графического языка и индивидуальной художественной манеры. Затем была создана серия «Двадцать первый год» – первая у художника, выполненная в технике цветной гравюры на картоне, это: «Рабфак», «На стройке», «Голод», «Весна», «В деревне».

В 1966 году семья переехала в Подмоскowie. В 1972 году после своей творческой поездки в Среднюю Азию, Альбина Акритас приступила к работе над серией гравюр, посвященных кишлаку Байсун. Своеобразие черно-белой серии «Байсун» состоит и в том, что листы делались непосредственно с натуры, что основой образов послужили конкретные прототипы. Одновременно с работой над сериями гравюр «Прачки» и «Байсун», художник обратилась к теме Великой Отечественной войны, посвятив ей ряд живописных эскизов, полотен, рисунков. В 1982 году она приступает к работе над первой в своей жизни пейзажной серией, посвященной ленинградским паркам. Серия рисунков «Парки Ленинграда» выполнена карандашом в светлой тональной гамме. Рисунки наполнены воздухом, в котором растворяются материальные формы.

Большое значение в творчестве художника имела первая поездка в Грецию в 1988 году. После нее появились графические серии, посвященные Древней Греции: «Античный театр» (1989), «Воины» (1989), «Персонажи древнегреческой поэзии» (1989), «Танцовщицы» (1992), «Сиртаки» (1992). А параллельно им – множество живописных холстов: «Танцовщицы», «Троянцы», «Похищение Европы», «Гермес и Майя» и масса пейзажей с натуры.

В 1999 году к 200-летию А.С. Пушкина ею был выполнен большой цикл работ, посвященных поэту. Были созданы два цикла – «Каменный гость» и «Пиковая дама», а также графические листы из жизни Пушкина. За эти работы в 1999 году Альбина Георгиевна Акритас была удостоена золотой медали Российской академии художеств.

В 2000 году написала 7 панно на тему «История Психеи», которые

украшили стены Белого зала Российской Академии художеств. Краски готовила вручную, по цеховым рецептам античных и средневековых мастеров. Альбина Акритас использует разные материалы: живопись маслом, темперой, акварелью, коллаж, гравюру и офорт, литографию, сложные смешанные техники.

Работая над своими живописными полотнами, Альбина Георгиевна одновременно начала писать стихи. Она член Союза писателей России. За последние годы вышли три сборника ее стихов:

1995 - «Стихи»

1999 – «Калейдоскоп», посвящен двухсотлетию со дня рождения А.С. Пушкина

2009 – «Агат», Стихотворный сборник включает и 9 поэм, шесть из которых написаны в Греции на полуострове Кассандра в 2008 году.

2011 - "Стихотворения и поэмы"

В 2003 году издательством "СканруС" выпущен прекрасный альбом «Живопись. Графика. Поэзия»

В рисованье уйду, как в ограду,
 В ограждение, спасение от
 Человеческих пышных парадов,
 Самомнений, смятений, забот.
 От восторгов и приобретений,
 От любви, от потерь и разлук,
 Человеком придуманных штук
 И содеянных им преступлений.
 Нарисую деревья в цвету,
 Даже если они облетели,
 И весну, даже если метели,
 Охладили ее красоту.
 Я уйду, я сумею уйти,
 За оградой от мира укрыться!
 Рисованье, прими, защити,
 Разреши мне в тебя удалиться.

2 марта 1992 г.

ссылка на сайт: www.albinaakritas.com

{Персона

|имя = Альбина Георгиевна Акритас
 |оригинал имени =
 |портрет = albina.jpg
 |размер =
 |описание =
 |имя при рождении =
 |род деятельности =
 |дата рождения = 13 июля 1934 года
 |место рождения = город Москва
 |гражданство = Россия
 |подданство =
 |отец = Акритас Георгий Федорович
 |мать = Симакова Валентина Иосифовна
 |супруг = Огурцов Олег Федорович
 |супруга =
 |дети = Огурцов Никита Олегович
 |учеба = факультет живописи Института живописи, скульптуры и архитектуры им. И. Е. Репина Академии художеств СССР в Ленинграде закончила в 1961 году
 |награды и премии = Народный художник России (2004), действительный член Российской академии художеств (1997), член президиума РАХ (1999), член Союза писателей России. Лауреат премии Правительства Москвы (2006), Серебряная медаль Российской Академии Художеств (1988), Золотая медаль Российской Академии Художеств (1999)
 |учителя = Василий Иванович Шухаев - в Тбилиси, в Ленинграде - В.М. Орешников, Б.С. Угаров и А.А. Мыльников
 |работы = «Античный театр» (1989), «Воины» (1989), «Персонажи древнегреческой поэзии» (1989), «Каменный гость» и «Пиковая дама» (1999-2000), "История Психеи" (2000)
 |книги = "Стихи" (1995), «Калейдоскоп» (1999), «Агат»(2009), "Стихотворения и поэмы" (2011)
 |сайт = <http://www.albinaakritas.com>

Αλμπίνα ΑΚΡΙΤΑ

Μέλος του Προεδρείου της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών,
 Πλήρες μέλος της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών,
 Λαϊκός Καλλιτέχνης της Ρωσικής Ομοσπονδίας,
 μέλος της Ένωσης Συγγραφέων της Ρωσίας
 Γεννήθηκε στις 12 Ιουλίου 1934 στη Μόσχα
 Επάγγελμα: καλλιτέχνης-ζωγράφος
 Βετεράνος της Εργασίας

Στις αρχές του αιώνα, γύρω στο 1907, ο παππούς μου, Φιόντορ Ακρίτα, ήρθε στη Ρωσία για να εργαστεί με τα πέντε παιδιά του. Ο πατέρας μου ήταν ο μικρότερος αδερφός. Ο παππούς μου, χτίστης, έχτιζε γέφυρες σε μικρά, ορμητικά ποτάμια στην περιοχή του Σταυρούπολης και ζούσε στο Ντουμπόμπαλκοβσκόγιε, ένα ελληνικό χωριό. Το 1917, ξέσπασε η Επανάσταση και όλα τα αδέρφια διασκορπίστηκαν σε διαφορετικές κατευθύνσεις. Ο πατέρας μου, Γκεόργκι Φιόντοροβιτς Ακρίτα, κατέληξε σε ένα ορφανοτροφείο, από το οποίο αργότερα έφυγε και έζησε ως παιδί του δρόμου για πολύ καιρό. Επέβαινε κάτω από βαγόνια τρένων με μια ομάδα άλλων εφήβων, βγάζοντας τα προς το ζην στα παζάρια, μέχρι που μια μέρα στο Πιατιγκόρσκ, τον έπιασε ο μεγαλύτερος αδερφός του, ο Μίρον. Ο αδερφός του του βρήκε δουλειά ως μαθητευόμενος σε ένα αρτοποιείο. Στη συνέχεια, ο πατέρας μου πήγε στην εργατική σχολή και, αφού αποφοίτησε, πήγε στη Μόσχα, όπου αποφοίτησε από το Ινστιτούτο Χάλυβα.

Εκεί γνώρισε τη μητέρα μου, Βαλεντίνα Σιμάκοβα, επίσης φοιτήτρια στο ινστιτούτο, και αργότερα, το 1934, γεννήθηκα εκεί στην εστία. Ήταν μια τυπική φοιτητική εστία - ένα κοινοτικό σπίτι - και μερικές φορές θυμάμαι ακόμη και το δωμάτιό μας, τη λάμπα με το πορτοκαλί αμπαζούρ και τον μακρύ διάδρομο.

Ο πατέρας μου αποφοίτησε στη συνέχεια από ένα άλλο ινστιτούτο, ένα στις Ανατολικές Σπουδές. Μέχρι τότε, γνώριζε αρκετές γλώσσες, συμπεριλαμβανομένων των ελληνικών, και ονειρευόταν να επιστρέψει μια μέρα στην πατρίδα του. Υπηρέτησε καθ' όλη τη διάρκεια του πολέμου, από το 1941 έως το 1945. Επιστρέφοντας από το μέτωπο, παρέμεινε στον Σοβιετικό Στρατό ως αντισυνταγματάρχης.

Αποφοίτησα από το λύκειο στην Τιφλίδα, όπου ο πατέρας μου υπηρετούσε στην Υπερκαυκάσια Στρατιωτική Περιφέρεια. Το 1955, εισήχθησα στο τμήμα ζωγραφικής του Ινστιτούτου Ζωγραφικής, Γλυπτικής και Αρχιτεκτονικής Ρέπιν της Ακαδημίας Τεχνών της ΕΣΣΔ. Οι δάσκαλοί μου ήταν αξιόλογοι Ρώσοι καλλιτέχνες: ο Β.Μ. Ορέσνικοφ, Α.Α. Μυλνίκον, Β.Σ. Υγαρον και άλλοι.

Αποφοίτησα από το ινστιτούτο το 1961 και έκτοτε ζω και εργάζομαι στη Μόσχα. Έργα μου βρίσκονται στην Πινακοθήκη Τρετιακόφ, στο Ρωσικό Μουσείο στην Αγία Πετρούπολη, σε μουσεία σε πολλές ρωσικές πόλεις, καθώς και σε γκαλερί και ιδιωτικές συλλογές στο εξωτερικό.

2.

Η θεματολογία της δουλειάς μου είναι ποικίλη και η Ελλάδα παίζει εξέχοντα ρόλο σε αυτήν, με τη μυθολογία και τα τοπία. Το όμορφο αρχαίο παρελθόν της χώρας εμπλουτίζει το έργο μου με εκπληκτικές εικόνες και καταστάσεις, ενώ η ομορφιά των τοπίων και των αρχαίων έργων τέχνης της παρέχει ατελείωτη έμπνευση.

3.

Πρώτη φορά ήρθα στην Ελλάδα το 1988 για ένα συμπόσιο Ποντίων Ελλήνων στους Δελφούς. Ήταν φθινόπωρο και έμεινα άναυδος από την εξαιρετική ομορφιά της γύρω φύσης και το μεγαλείο της γλυπτικής και της αρχιτεκτονικής εκεί. Έκτοτε έχω επισκεφτεί την Ελλάδα πολλές φορές — στα νησιά και την Πελοπόννησο, τη Θεσσαλονίκη και άλλους ιστορικούς χώρους. Τα ταξίδια μου άφηναν πάντα μια βαθιά εντύπωση, η οποία στη συνέχεια αντικατοπτρίστηκε στους πίνακές μου.

Πιστεύω ότι η Ελλάδα είναι η αφετηρία και το επίκεντρο του παγκόσμιου πολιτισμού, και όχι μόνο στις εικαστικές τέχνες. Η σπουδαία φιλοσοφία και

λογοτεχνία της, αρμονικά συνυφασμένες με τη μυθολογία, έχουν διαμορφώσει σε μεγάλο βαθμό τον ευρωπαϊκό, και μάλιστα ολόκληρο τον σύγχρονο παγκόσμιο, πολιτισμό.

4.

Θα χαίρομαι να εκθέσω τη δουλειά μου στην Ελλάδα, αλλά μια τέτοια έκθεση απαιτεί διμερές ενδιαφέρον, συμπεριλαμβανομένου και του ενδιαφέροντος ορισμένων Ελλήνων διοργανωτών - γκαλερί, μουσεία ή κυβερνητικές υπηρεσίες.

5.

Τώρα, αφού επισκέφτηκα την Ιταλία, ζωγράφισα δύο έργα από την εποχή της Αναγέννησης. Δούλεψα πάνω σε αυτά για πολύ καιρό και ακόμα και τώρα δεν τα θεωρώ ολοκληρωμένα. Έχω επίσης ξεκινήσει ένα τρίτο - από την ίδια ιστορική εποχή. Τα θέματα του πίνακα πιθανότατα θα είναι καλλιτέχνες εκείνης της εποχής, τα έργα τους και οι ευγενείς προστάτες και πελάτες τους.

6.

Λατρεύω να περπατάω στο δάσος (δυστυχώς, εδώ δεν υπάρχουν βουνά ή θάλασσα, κάτι που αγαπώ τόσο πολύ). Στο δάσος, ο σύζυγός μου κι εγώ μαζεύουμε ξερά κλαδιά και ανάβουμε φωτιά, παρακολουθούμε τις ζωντανές φλόγες, μιλάμε... Και φυσικά, λατρεύω να συναντώ αγαπημένα πρόσωπα, ομοϊδέατες. Δεν μου αρέσουν καθόλου οι μεγάλες συγκεντρώσεις που είναι θορυβώδεις, κουραστικές και άσκοπες.

Εκτιμώ πραγματικά τη φύση, την ομορφιά και την ηρεμία της, και προσπαθώ να βρίσκομαι πιο κοντά σε αυτήν.

7.

Ξέρεις, σχεδόν όλοι τους είναι αγαπημένοι, είναι σαν ζωντανά όντα... Μερικές φορές η στάση αλλάζει, και ξαφνικά επανέρχεται. Λατρεύω το σύντομο ποίημα από την κόκκινη συλλογή στη σελίδα 19.

8.

Δεν έχω κάποιο συγκεκριμένο όνειρο αυτή τη στιγμή, αλλά θα ήθελα να ζήσω και να εργαστώ στην αγαπημένη μου Ελλάδα, κοντά στη θάλασσα· να παρακολουθώ τον ήλιο να ανατέλλει από το νερό, να μαζεύω ζεστά βερίκοκα κατευθείαν από το κλαδί και να βάφω παλιό μάρμαρο και τα κλαδιά ελιάς που ακουμπούν πάνω του.

9.

Αυτή είναι μια πολύ δύσκολη ερώτηση. Νομίζω ότι ο καθένας έχει το δικό του νόημα στη ζωή. Πιστεύω στη μοίρα, στον σκοπό ενός ανθρώπου, και η εκπλήρωση αυτού του σκοπού είναι πιθανώς το νόημα της ζωής.

ΑΛΜΠΙΝΑ ΑΚΡΙΤΑΣ

ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ:

- 1970 - Βίλνιους, Λιθουανία
- 1972 - Κεντρικό Σπίτι Εργαζομένων Τεχνών, Μόσχα
- 1974 - Ένωση Καλλιτεχνών Πολωνίας, Βαρσοβία
- 1976 - Ένωση Καλλιτεχνών Γιουγκοσλαβίας, Βελιγράδι
- 1985 - Αίθουσα Εκθέσεων της Ένωσης Καλλιτεχνών της Ρωσίας, Μόσχα
- 1987 - Αίθουσα Εκθέσεων της Ένωσης Καλλιτεχνών του Λένινγκραντ, Λένινγκραντ
- 1990 - Κέντρο Τεχνών Small Mansion, Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο
- 1992 - Ρωσική Πρεσβεία στην Ελλάδα, Αθήνα
- 1995 - Inter-Continental, Βιέννη, Αυστρία
- 1996-2010 - Αίθουσες εκθέσεων του Κεντρικού Σπιτιού Καλλιτεχνών, Μόσχα
- 1999 - Δημοτική Πινακοθήκη Νάρο-Φόμινσκ, Περιφέρεια Μόσχας
- 2002 - Δημοτική Πινακοθήκη Ποντόλσκ, Περιφέρεια Μόσχας
- 1993
- 2001 - Αίθουσες της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών, Μόσχα
- 2004
- 2011

Ατομικές εκθέσεις στις αίθουσες της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών το 1993, 2001, 2004 και 2011.

Διεθνείς εκθέσεις τακτικών μελών της Ακαδημίας Τεχνών στη Γαλλία, την Ισπανία, την Ιταλία, τις ΗΠΑ, τη Ρωσία, την Κίνα και άλλες χώρες κατά την περίοδο 2000-2010.

Έχει επίσης συμμετάσχει σε πολυάριθμες ομαδικές εκθέσεις μελών της Ένωσης Καλλιτεχνών της Ρωσίας και της ΕΣΣΔ στη Ρωσία και στο εξωτερικό, από τη δεκαετία του 1970 έως σήμερα.

Τα τελευταία 30 χρόνια, έχει εκθέσει με επιτυχία τα έργα της στη Ρωσία και στο εξωτερικό - Πολωνία, Μεγάλη Βρετανία, Ελλάδα, Αυστρία, ΗΠΑ, Γαλλία, Ιαπωνία, Νότια Κορέα, Κίνα και πολλές άλλες χώρες, όπου τα έργα της έχουν εκτιμηθεί και αποκτηθεί ιδιαίτερα.

πολλές γκαλερί, ιδιώτες συλλέκτες και μουσεία - η Πινακοθήκη Edmond Rosenfeld (Παρίσι, Γαλλία), η Maria Sheremetyeva (Βοστώνη, ΗΠΑ),

Σαμ Ντέιβιντσον (Σιάτλ, ΗΠΑ), Ότο Χάιντς (Βιέννη, Αυστρία), Γιόγκο Ριότα (Κιότο, Ιαπωνία) και η Κρατική Πινακοθήκη Τρετιακόφ,

Το Μουσείο Καλών Τεχνών Πούσκιν, το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης στη Μόσχα και το Ρωσικό Μουσείο στην Αγία Πετρούπολη.

> Η Αλμπίνα Γκεοργκίεβνα Ακρίτα γεννήθηκε στις 12 Ιουλίου 1934 στη Μόσχα.

Λαϊκός Καλλιτέχνης της RSFSR (1981), Λαϊκός Καλλιτέχνης της Ρωσίας (2004), τακτικό μέλος της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1997), μέλος του Προεδρείου της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1999), καθηγητής, μέλος της Ένωσης Συγγραφέων της Ρωσίας (1997). Βραβευμένος με πολλά βραβεία, συμπεριλαμβανομένου του Βραβείου της Κυβέρνησης της Μόσχας (2006), του Ασημένιου Μεταλλίου της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1988), του Χρυσού Μεταλλίου της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1999), τακτικό μέλος της Διεθνούς Ακαδημίας Πολιτισμού και Τέχνης, μέλος της Ρωσο-Ελληνικής Δημιουργικής Ένωσης Καλλιτεχνών.

> Αποφοίτησε από το τμήμα ζωγραφικής του Ινστιτούτου Ζωγραφικής, Γλυπτικής και Αρχιτεκτονικής Ι. Ε. Ρέπιν της Ακαδημίας Τεχνών της ΕΣΣΔ στο Λένινγκραντ το 1961, όπου καθηγητές της ήταν οι διάσημοι καλλιτέχνες Β. Μ. Ορέσνικοφ, Α. Α. Μίλνικοφ και Β. Σ. Ουγκάροφ. Το 1962 έγινε μέλος της Ένωσης Καλλιτεχνών της ΕΣΣΔ.

Τα έργα ζωγραφικής και γραφιστικής της Αλμπίνα Ακρίτα είναι ευρέως γνωστά στους γνώστες των καλών τεχνών στη Ρωσία και στο εξωτερικό. Έχουν αποκτηθεί από πολλές γκαλερί και μουσεία, όπως η Κρατική Πινακοθήκη Τρετιακόφ, το Μουσείο Καλών Τεχνών Α.Σ. Πούσκιν, το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης στη Μόσχα και το Ρωσικό Μουσείο στην Αγία Πετρούπολη. Πινακοθήκη Έντμοντ Ρόζενφελντ " Les Oreades » (Παρίσι, Γαλλία), γκαλερί της Maria Sheremetyeva (Βοστώνη, ΗΠΑ), του Sam Davidson (Σιάτλ, ΗΠΑ), του Otto Heinz (Βιέννη, Αυστρία), του Yogo Ryota (Κιότο, Ιαπωνία), καθώς και ιδιωτών συλλεκτών στην Αγγλία, την Ελλάδα, τη Γερμανία, την Ελβετία, τη Ρωσία, τη Νότια Κορέα.

ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ:

- > 1970 - Βίλνιους, Λιθουανία
- > 1972 - Κεντρικό Σπίτι Εργαζομένων Τεχνών, Μόσχα
- > 1974 - Ένωση Καλλιτεχνών Πολωνίας, Βαρσοβία
- > 1976 - Ένωση Καλλιτεχνών Γιουγκοσλαβίας, Βελιγράδι
- > 1985 - Αίθουσα Εκθέσεων της Ένωσης Καλλιτεχνών Ρωσίας, Μόσχα
- > 1987 - Αίθουσα Εκθέσεων της Ένωσης Καλλιτεχνών του Λένινγκραντ, Λένινγκραντ
- > 1990 - Κέντρο Τεχνών Small Mansion, Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο
- > 1992 - Ρωσική Πρεσβεία στην Ελλάδα, Αθήνα
- > 1995 - Inter-Continental, Βιέννη, Αυστρία
- > 1996-2010 - Αίθουσες εκθέσεων του Κεντρικού Σπιτιού Καλλιτεχνών, Μόσχα
- > 1999 - Δημοτική Πινακοθήκη Νάρο-Φόμινσκ, Περιφέρεια Μόσχας
- > 2002 - Δημοτική Πινακοθήκη Ποντόλσκ, Περιφέρεια Μόσχας
- > 1993, 2001, 2004 και 2011 - ατομικές εκθέσεις στις αίθουσες της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών, Μόσχα.
- > Από το 2000 έως το 2011, συμμετείχε σε διεθνείς εκθέσεις μελών της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών και σε πολυάριθμες ομαδικές εκθέσεις καλλιτεχνών στη Ρωσία και στο εξωτερικό.
- > Το 1999, για την 200ή επέτειο του Α.Σ. Pushkin, η Albina Akritas ολοκλήρωσε δύο κύκλους έργων – «Ο Πέτρινος Καλεσμένος» και «Η Ντάμα Σπαθί», καθώς και γραφικά φύλλα από τη ζωή του Pushkin, για τα οποία η καλλιτέχνη τιμήθηκε με το χρυσό μετάλλιο της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών.

Το 2000, η Αλμπίνα Ακρίτα ζωγράφησε επτά πάνελ με θέμα «Η Ιστορία της Ψυχής» (πέντε από αυτά διαστάσεων 4 επί 3 μέτρα και δύο 3 επί 2 μέτρα), τα οποία κοσμούσαν τους τοίχους της Λευκής Αίθουσας της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών. Η καλλιτέχνη απολαμβάνει να χρησιμοποιεί μια ποικιλία υλικών και τεχνικών: ελαιογραφία, τέμπερα, ακουαρέλα, κολάζ, χαρακτηριστική (συμπεριλαμβανομένης και σε χαρτόνι), χαλκογραφία, λιθογραφία και σύνθετες μικτές τεχνικές.

- > Η Αλμπίνα Γκεοργκίεβνα Ακρίτα είναι μέλος της Ένωσης Συγγραφέων της Ρωσίας από το 1997. _ Τα τελευταία χρόνια έχουν εκδοθεί τρεις ποιητικές συλλογές της:
- > 1995 - "Ποιήματα"
- > 1999 – Το «Καλειδοσκόπιο» είναι αφιερωμένο στην επέτειο των διακοσίων χρόνων από τη γέννηση του Α.Σ. Πούσκιν

> 2009 – «Agat» – ποιητική συλλογή που περιλαμβάνει, εκτός από ποιήματα, 9 στίχους.

Η Αλμπίνα Ακρίτα γεννήθηκε στις 07/12/1934 στη Μόσχα.

> Αλμπίνα Ακρίτα - Λαϊκή Καλλιτέχνης της Ρωσικής Σοβιετικής Σοβιετικής Ένωσης (1981), Λαϊκή Καλλιτέχνης της Ρωσίας (2004), _μέλος της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (RAA) (1997), μέλος του Προεδρείου της RAA (1999), _καθηγήτρια, μέλος της Ένωσης Συγγραφέων της Ρωσίας (1997). Βραβευμένη με πολλά βραβεία, _συμπεριλαμβανομένου του Βραβείου της Κυβέρνησης της Μόσχας (2006), του Ασημένιου Μεταλλίου της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1988), του Χρυσού Μεταλλίου της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1999).

> Αποφοίτησε από το Τμήμα Ζωγραφικής του Ινστιτούτου Ζωγραφικής, Γλυπτικής και Αρχιτεκτονικής _της Ακαδημίας Τεχνών Ρέπιν στο Λένινγκραντ το 1961, όπου δίδαξε διακεκριμένους καλλιτέχνες _όπως οι Β.Μ. Ορέσνικοφ, Α.Α. Μίλνικοφ και Β.Σ. Ουγκάροφ .
> Το 1962 έγινε μέλος της Ένωσης Καλλιτεχνών της Ρωσίας.

> Τώρα, οι πίνακες και τα γραφικά της έργα, τα σχέδια και οι χαρακτηριστικές της είναι ευρέως γνωστά στους _γνώστες των καλών τεχνών στη Ρωσία και στο εξωτερικό: έχουν αγοραστεί από πολλές γκαλερί και _μουσεία, όπως η Κρατική Πινακοθήκη Τρετιακόφ, το Μουσείο Καλών Τεχνών Πούσκιν, το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης στη Μόσχα και το Ρωσικό Μουσείο στην Αγία Πετρούπολη, η _γκαλερί Edmond Rosenfeld “Les Oreades” (Παρίσι, Γαλλία), η _γκαλερί Maria Sheremeteva (Βοστώνη, ΗΠΑ), ο Sam Davidson (Σιάτλ, ΗΠΑ), ο Heinz Otto (Βιέννη, Αυστρία), ο Yogo Riota (Κιότο, Ιαπωνία) και επίσης στην Αγγλία, την Ελλάδα, τη Γερμανία, την Ελβετία, τη Ρωσία, την Πολωνία, τη Νότια Κορέα.

ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ:

- > 1970 - Βίλνιους, Λιθουανία
- > 1972 - Κεντρικό Σπίτι Καλλιτεχνών, Μόσχα
- > 1974 - Ένωση Καλλιτεχνών Πολωνίας, Βαρσοβία
- > 1976 - Ένωση Καλλιτεχνών Γιουγκοσλαβίας, Βελιγράδι
- > 1985 - Αίθουσα Εκθέσεων της Ένωσης Καλλιτεχνών Ρωσίας, Μόσχα
- > 1987 - Αίθουσα Εκθέσεων της Ένωσης Καλλιτεχνών του Λένινγκραντ, Λένινγκραντ
- > 1990 - Κέντρο Τεχνών Small Mansion, Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο
- > 1992 - Ρωσική Πρεσβεία στην Ελλάδα, Αθήνα
- > 1995 - Inter-Continental, Βιέννη, Αυστρία
- > 1996-2010 - Αίθουσα Εκθέσεων του Κεντρικού Σπιτιού Καλλιτεχνών, Μόσχα
- > 1999 - Δημοτική Πινακοθήκη Νάρο-Φόμινσκ, περιοχή Μόσχας
- > 2002 - Δημοτική Πινακοθήκη Ποντόλσκ, περιοχή Μόσχας
- > 1993, 2001 και 2004 και 2011 - ατομικές εκθέσεις στις αίθουσες _της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών, Μόσχα
- > Κατά τα έτη 2000-2011 συμμετείχε σε όλες τις διεθνείς εκθέσεις μελών της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών και σε πολυάριθμες εκθέσεις τέχνης στη Ρωσία και στο εξωτερικό.

> Το 1999 η Αλμπίνα Ακρίτα αφιέρωσε μια μεγάλη σειρά έργων προς τιμήν του Αλεξάντρ Πούσκιν, η επέτειος του μεγαλύτερου Ρώσου ποιητή. Για τους 2 κύκλους έργων της, «Ο Πέτρινος Καλεσμένος» και «Η Ντάμα Μπαστούνι», καθώς και για τα γραφικά φύλλα από

τη ζωή του Πούσκιν, το 1999 η Αλμπίνα Ακρίτα τιμήθηκε με το Χρυσό Μετάλλιο της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών.

> Το 2000, δημιούργησε 7 τοιχογραφίες με θέμα «Η ιστορία της ψυχής», οι οποίες διακοσμούν τους τοίχους της Λευκής Αίθουσας της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών.

Η Αλμπίνα Ακρίτα αρέσκεται να χρησιμοποιεί διαφορετικά υλικά και τεχνικές: ελαιογραφία, τέμπρα, ακουαρέλα, κολάζ, χαρακτηριστική και χαλκογραφία, λιθογραφία, σύνθετη μικτή τεχνολογία.

> Οι πίνακές της ενέπνευσαν την Αλμπίνα να γράψει ποίηση. Έγινε μέλος της Ένωσης Συγγραφέων της Ρωσίας (1997). Τα τελευταία χρόνια έχουν εκδοθεί τρία βιβλία με ποιήματά της:

> 1995 - "Ποιήματα"

> 1999 - Το «Καλειδοσκόπιο» είναι αφιερωμένο στην επέτειο των διακοσίων χρόνων από τα γενέθλια του Α. Πούσκιν

> 2009 - " Αχάτης " - συλλογή του αργότερο ποιήματα

Η Αλμπίνα Γκεοργκίεβνα Ακρίτα γεννήθηκε στις 12 Ιουλίου 1934 στη Μόσχα. Η Αλμπίνα Γκεοργκίεβνα Ακρίτα είναι Λαϊκή Καλλιτέχνης της Ρωσικής Σοβιετικής Σοβιετικής Σοβιετικής Ένωσης (1981), Λαϊκή Καλλιτέχνης της Ρωσίας (2004), πλήρες μέλος της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1997), μέλος του Προεδρείου της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1999), καθηγήτρια και μέλος της Ένωσης Συγγραφέων της Ρωσίας. Έχει τιμηθεί με πολλά βραβεία, συμπεριλαμβανομένου του Βραβείου της Κυβέρνησης της Μόσχας (2006) και του Ασημένιου Μεταλλίου της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1988). Χρυσό Μετάλλιο της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (2004), Τακτικό Μέλος της Διεθνούς Ακαδημίας Πολιτισμού και Τέχνης, Μέλος της Ρωσο-Ελληνικής Δημιουργικής Ένωσης Καλλιτεχνών.

Αποφοίτησε από το τμήμα ζωγραφικής του Ινστιτούτου Ζωγραφικής, Γλυπτικής και Αρχιτεκτονικής Ι. Ε. Ρέπιν της Ακαδημίας Τεχνών της ΕΣΣΔ στο Λένινγκραντ το 1961. Συμμετείχε τακτικά σε εκθέσεις που διοργάνωσαν η Ένωση Καλλιτεχνών της ΕΣΣΔ, η Ένωση Καλλιτεχνών της Ρωσικής Ομοσπονδίας και το Υπουργείο Πολιτισμού. Τα έργα της Αλμπίνα Ακρίτα είναι ευρέως γνωστά στους γνώστες της τέχνης στη Ρωσία και στο εξωτερικό. Έχουν αποκτηθεί από πολλές γκαλερί και μουσεία, όπως η Κρατική Πινακοθήκη Τρετιακόφ, το Μουσείο Καλών Τεχνών Α. Σ. Πούσκιν, το Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης στη Μόσχα, το Ρωσικό Μουσείο στην Αγία Πετρούπολη και η Πινακοθήκη Έντμοντ Ρόζενφελντ " Les H Πινακοθήκη Oreades (Παρίσι, Γαλλία), η Πινακοθήκη Maria Sheremetyeva (Βοστώνη, ΗΠΑ), η Πινακοθήκη Sam Davidson (Σιάτλ, ΗΠΑ), η Πινακοθήκη Otto Heinz (Βιέννη, Αυστρία) και η Πινακοθήκη Yogo Ryota (Κιότο, Ιαπωνία) έχουν εκθέσει έργα της. Πινακοθήκες και ιδιωτικές συλλογές στην Αγγλία, την Ελλάδα, τη Γαλλία, τη Γερμανία, την

Ελβετία, τη Ρωσία, τη Νότια Κορέα και άλλες χώρες έχουν εκθέσει έργα της.

Εκθέτει με επιτυχία στη Ρωσία και στο εξωτερικό. Ατομικές εκθέσεις: 1970 - Βίλνιους, Λιθουανία. 1972 - Κεντρικό Σπίτι Εργατών Τέχνης, Μόσχα. 1974 - Ένωση Καλλιτεχνών της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας, Βαρσοβία, Πολωνία. 1974 - Ένωση Καλλιτεχνών της ΣΟΔΓ, Βελιγράδι, Γιουγκοσλαβία. 1985 - Αίθουσα Εκθέσεων της Ένωσης Καλλιτεχνών της Ρωσίας, Μόσχα. 1987 - Αίθουσα Εκθέσεων της Ένωσης Καλλιτεχνών του Λένινγκραντ, Λένινγκραντ. 1990 - Το Μικρό Αρχοντικό Τέχνης Center, Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο. 1992 - Ρωσική Πρεσβεία στην Ελλάδα, Αθήνα, Ελλάδα. 1993 - Ρωσική Ακαδημία Τεχνών, Μόσχα. 1995 - Inter-Continental, Βιέννη, Αυστρία. 1996 - Αίθουσες εκθέσεων του Κεντρικού Σπιτιού Καλλιτεχνών, Μόσχα. 1999 - Δημοτική Πινακοθήκη Νάρο-Φόμινσκ, Περιφέρεια Μόσχας. 2001 - Ρωσική Ακαδημία Τεχνών, Μόσχα. 2002 - Δημοτική Πινακοθήκη Όμπνινσκ, Περιφέρεια Μόσχας. 2004 - Ρωσική Ακαδημία Τεχνών, Μόσχα. 2011 - Ρωσική Ακαδημία Τεχνών, Μόσχα

Επιπλέον, κατά την περίοδο 2000-2011 συμμετείχε σε διεθνείς εκθέσεις ενεργών μελών της Ακαδημίας Τεχνών στη Γαλλία, την Ισπανία, την Ιταλία, τις ΗΠΑ, τη Ρωσία, την Κίνα και άλλες χώρες και σε πολυάριθμες ομαδικές εκθέσεις μελών της Ένωσης Καλλιτεχνών της Ρωσίας στη Ρωσία και στο εξωτερικό.

Πατέρας - Ακρίτα Γκεόργκι Φεντόροβιτς, γεννημένος το 1908 στο χωριό Ντούμποβο-Μπαλκόφσκαγια, στην περιοχή Σταυρούπολης. Μητέρα - Σιμάκοβα Βαλεντίνα Ιοσιφόβνα, γεννημένη το 1910, Κοζάκος, γεννήθηκε στο χωριό Τερνόφσκογιε, στην περιοχή Σταυρούπολης. Σύζυγος - Όλεγκ Φεντόροβιτς Ογκούρτσοφ, γεννημένος το 1933, καλλιτέχνης. Γιος - Νικίτα Ογκούρτσοφ Ογκούρτσοφ, γεννημένος το 1962, καλλιτέχνης. Ο παππούς, Ακρίτα Φεντόροβιτς, ήρθε στη Ρωσία από την Ελλάδα (Πειραιάς) το 1905 με τέσσερα παιδιά: τον Πάβελ, τον Χαρλάμπι, τον Μίρον και την Άννα. Στη Ρωσία γεννήθηκε το τελευταίο τους παιδί, ο Γκεόργκι, ο μελλοντικός πατέρας της Αλμπίνας Ακρίτα. Στο χωριό Ντούμποβο-Μπαλκόφσκαγια, ο Γκεόργκι αποφοίτησε από το λύκειο και εργάστηκε για κάποιο διάστημα ως βοηθός αρτοποιού. Ένα χρόνο αργότερα, πήγε να σπουδάσει στην εργατική σχολή στο Πιατιγκόρσκ. Ήταν ενεργό μέλος της Κομσομόλ. Μετά την αποφοίτησή του από την εργατική σχολή, εισήχθη στο Ινστιτούτο Χάλυβα και Κραμάτων της Μόσχας. Η Βαλεντίνα Σιμάκοβα σπούδασε επίσης στο ίδιο ινστιτούτο. Παντρεύτηκαν και το 1934 γεννήθηκε η κόρη τους Αλμπίνα. Αφού αποφοίτησε με επιτυχία από το Ινστιτούτο Χάλυβα και Κραμάτων, εισήχθη στο Ινστιτούτο Ανατολικών Σπουδών. Αφού αποφοίτησε από το Ινστιτούτο Ανατολικών Σπουδών, στάλθηκε στην Υπερκαυκάσια Στρατιωτική Περιφέρεια στην Τιφλίδα. Το 1941, κατατάχθηκε στον στρατό και υπηρέτησε ως πολιτικός εκπαιδευτής. Εισήλθε στο Ιράν με σοβιετικά στρατεύματα. Από το Ιράν, επέστρεψε στην Τιφλίδα το 1946. Η Βαλεντίνα Ιοσιφόβνα εργάστηκε σε ένα εργοστάσιο ως

μεταλλουργός μηχανικός και στη συνέχεια ως χημικός. Ήταν μια άκρως εξειδικευμένη ειδικός. Ένα πέτρινο μνημείο για τον ποιητή βρισκόταν στη λεωφόρο Σότα Ρουσταβέλι. Η Βαλεντίνα Ιοσιφόβνα κλήθηκε να το καλύψει με μπρούντζο. Το μνημείο Ρουσταβέλι, διακοσμημένο ώστε να μοιάζει με αντίκα μπρούντζο, στέκεται εδώ και πολλά χρόνια. Το σχολείο όπου σπούδασε η Αλμπίνα βρισκόταν στην οδό Σαχουμίαν. Ο πρώτος μέντορας ζωγραφικής της Αλμπίνα ήταν ο δάσκαλός της, Γκλεμπ Νικολάεβιτς Ντικ, ο οποίος παρατήρησε μια μοναδική αίσθηση αυτοέκφρασης στα σχέδιά της. Υποστήριξε με διακριτικότητα το πάθος της και κατάφερε να της ενσταλάξει μια τάση για σοβαρή μελέτη. Χάρη σε αυτόν τον προσεκτικό και έξυπνο άνθρωπο, η επιθυμία της Αλμπίνα να γίνει καλλιτέχνης ενισχύθηκε. Σύντομα, άρχισε να σπουδάζει σε μια ερασιτεχνική ομάδα τέχνης με επικεφαλής τον Βασίλι Ιβάνοβιτς Σουχάγιεφ, έναν διάσημο δάσκαλο της παλιάς σχολής της Αγίας Πετρούπολης, ο οποίος ζούσε τότε στη Γεωργία.

Το 1961, αποφοίτησε από το τμήμα ζωγραφικής του Ινστιτούτου Ζωγραφικής, Γλυπτικής και Αρχιτεκτονικής I.E. Repin στο Λένινγκραντ, όπου σπούδασε με τους V.M. Oreshnikov, B.S. Ugarov και A.A. Mylnikov. Μετά την αποφοίτησή της, η Albina Akritas και ο σύζυγός της, ο καλλιτέχνης Oleg Ogurtsov, τοποθετήθηκαν στο Μπριάνσκ. Το 1962, έγινε μέλος της Ένωσης Καλλιτεχνών της ΕΣΣΔ. Αρχικά, το έργο της Albina Akritas κυριαρχούνταν από μεγάλες γραφιστικές σειρές. Η καλλιτέχνη εργάστηκε σε διάφορες γραφιστικές τεχνικές: χαρακτηριστική σε λινέλαιο, πειραματισμός με ξηρή μελάνη, χαλκογραφία και λιθογραφία. Στράφηκε για πρώτη φορά στις γραφικές τέχνες ενώ ζούσε ακόμα στο Μπριάνσκ. Μεταξύ των πρώτων έργων της σε αυτό το είδος είναι οι "Γυναίκες Κατασκευές" (1964) και "Παλιά Τιφλίδα" (1964). Το 1966, δημιουργήθηκε μια σειρά χαρακτηριστικών σε λινέλαιο βασισμένων στα έργα του Βέλγου ποιητή Émile Verhaeren. Επίσης, το 1966, δημιουργήθηκε το έργο «Πλύστρες στο Περεσλάβλ-Ζαλέσκι». Αυτό ήταν το πρώτο μεγάλο έργο της καλλιτέχνηδας που χρησιμοποίησε την τεχνική της ασπρόμαυρης χάραξης σε χαρτόνι. Με αυτήν την τεχνική εγκαινιάστηκε ένα νέο στάδιο στο έργο της Αλμπίνα Γκεοργκίεβνα, η ανάπτυξη της δικής της γραφιστικής γλώσσας και του ατομικού καλλιτεχνικού της στυλ. Ακολούθησε η σειρά «Εικοστό Πρώτο Έτος» - η πρώτη της καλλιτέχνηδας που χρησιμοποίησε την τεχνική της έγχρωμης χάραξης σε χαρτόνι. Αυτές οι σειρές περιελάμβαναν: «Εργατική Σχολή», «Στο Εργοτάξιο», «Πείνα», «Άνοιξη» και «Στο Χωριό».

Το 1966, η οικογένεια μετακόμισε στην περιοχή της Μόσχας. Το 1972, μετά από ένα δημιουργικό ταξίδι στην Κεντρική Ασία, η Αλμπίνα Ακρίτα ξεκίνησε να εργάζεται πάνω σε μια σειρά χαρακτηριστικών αφιερωμένων στο χωριό Μπαϊσούν. Η ιδιαιτερότητα της ασπρόμαυρης σειράς "Μπαϊσούν" έγκειται στο γεγονός ότι τα φύλλα ήταν φτιαγμένα απευθείας από φυσικά όντα, με συγκεκριμένα πρωτότυπα να χρησιμεύουν ως βάση για τις εικόνες. Ενώ εργαζόταν στις σειρές χαρακτηριστικών

"Πλύστρες" και "Μπαϊσούν", η καλλιτέχνη στράφηκε στο θέμα του Μεγάλου Πατριωτικού Πολέμου, αφιερώνοντάς του μια σειρά από πίνακες, καμβάδες και σχέδια. Το 1982, ξεκίνησε να εργάζεται πάνω στην πρώτη της σειρά τοπίων, αφιερωμένη στα πάρκα του Λένινγκραντ. Η σειρά σχεδίων "Πάρκα του Λένινγκραντ" είναι εκτελεσμένη με μολύβι σε μια ανοιχτόχρωμη τονική παλέτα. Τα σχέδια είναι γεμάτα με αέρα, στον οποίο διαλύονται οι υλικές μορφές.

Το πρώτο ταξίδι του καλλιτέχνη στην Ελλάδα το 1988 ήταν σημαντικό για το δημιουργικό του έργο. Στη συνέχεια, δημιούργησε γραφιστικές σειρές αφιερωμένες στην Αρχαία Ελλάδα: «Αρχαίο Θέατρο» (1989), «Πολεμιστές» (1989), «Χαρακτήρες της Αρχαίας Ελληνικής Ποίησης» (1989), «Χορευτές» (1992) και «Συρτάκι» (1992). Παράλληλα, δημιούργησε πολυάριθμους πίνακες: «Χορευτές», «Τρώες», «Η Απαγωγή της Ευρώπης», «Ερμής και Μάγια» και πολλά τοπία από τη φύση.

Το 1999, για την 200ή επέτειο από τη γέννηση του Α.Σ. Πούσκιν, ολοκλήρωσε μια μεγάλη σειρά έργων αφιερωμένων στον ποιητή. Δημιούργησε δύο κύκλους — «Ο Πέτρινος Καλεσμένος» και «Η Ντάμα Σπαθί» — καθώς και γραφικά έργα από τη ζωή του Πούσκιν. Για αυτά τα έργα, η Αλμπίνα Γκεοργκίεβνα Ακρίτα τιμήθηκε με το χρυσό μετάλλιο της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών το 1999.

Το 2000, ζωγράφησε επτά πάνελ με θέμα «Η Ιστορία της Ψυχής», τα οποία κοσμούσαν τους τοίχους της Λευκής Αίθουσας της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών. Παρασκεύασε τα χρώματα στο χέρι, ακολουθώντας τις συνταγές των συντεχνιών των αρχαίων και μεσαιωνικών δασκάλων. Η Αλμπίνα Ακρίτα χρησιμοποιεί μια ποικιλία μέσων: ελαιογραφία, τέμπερα, ακουαρέλα, κολάζ, χαρακτηριστική και λιθογραφία, λιθογραφία και σύνθετες μικτές τεχνικές.

Ενώ εργαζόταν στους πίνακές της, η Αλμπίνα Γκεοργκίεβνα άρχισε ταυτόχρονα να γράφει ποίηση. Είναι μέλος της Ένωσης Συγγραφέων της Ρωσίας. Τρεις συλλογές ποιημάτων της έχουν εκδοθεί τα τελευταία χρόνια:

1995 - "Ποιήματα"

1999 – «Καλειδοσκόπιο», αφιερωμένο στην επέτειο των διακοσίων χρόνων από τη γέννηση του Α.Σ. Πούσκιν

2009 – «Αγάτ», μια ποιητική συλλογή που περιλαμβάνει 9 ποιήματα, έξι από τα οποία γράφτηκαν στην Ελλάδα, στη χερσόνησο της Κασσάνδρας, το 2008.

2011 - "Ποιήματα και Στίχοι"

Το 2003, ο εκδοτικός οίκος ScanpuS κυκλοφόρησε ένα υπέροχο άλμπουμ, με τίτλο "Ζωγραφική. Γραφικά. Ποίηση".

Θα μπω στο σχέδιο, σαν σε έναν φράχτη,

Στον φράχτη, η σωτηρία από
 Ανθρώπινες μεγαλοπρεπείς παρελάσεις,
 Αυτοϊκανοποίηση, σύγχυση, ανησυχίες.
 Από απολαύσεις και αποκτήσεις,
 Από την αγάπη, από τις απώλειες και τους χωρισμούς,
 Πράγματα που εφηύρε ο άνθρωπος
 Και τα εγκλήματα που διέπραξε.
 Θα ζωγραφίσω δέντρα ανθισμένα,
 Ακόμα κι αν πετούσαν τριγύρω,
 Και η άνοιξη, ακόμα κι αν υπάρχουν χιονοθύελλες,
 Δρόσισε την ομορφιά της.
 Θα φύγω, θα μπορέσω να φύγω,
 Κρύψου πίσω από έναν φράχτη από τον κόσμο!
 Σχεδιάζοντας, αποδεχόμενοι, προστατεύοντας,
 Άσε με να μπω μέσα σου.
 2 Μαρτίου 1992

Σύνδεσμος προς την ιστοσελίδα : www.albinaakritas.com

{ {Πρόσωπο
 |όνομα = Albina Georgievna Akritas
 |αρχικό όνομα =
 |πορτρέτο = albina .jpg
 |μέγεθος =
 |περιγραφή =
 |όνομα γέννησης =
 |επάγγελμα =
 |ημερομηνία γέννησης = 13 Ιουλίου 1934
 |τόπος γέννησης = Μόσχα
 |ιθαγένεια = Ρωσία
 |πατέρας = Ακρίτα Γκεόργκι Φεντόροβιτς
 |μητέρα = Valentina Iosifovna Simakova
 |σύζυγος = Oleg Fedorovich Ogurtsov
 |σύζυγος =
 |παιδιά = Nikita Olegovich Ogurtsov
 |σπουδές = αποφοίτησε από το τμήμα ζωγραφικής του Ινστιτούτου Ζωγραφικής,
 Γλυπτικής και Αρχιτεκτονικής Ι. Ε. Ρέπιν της Ακαδημίας Τεχνών της ΕΣΣΔ στο
 Λένινγκραντ το 1961
 |Βραβεία και έπαινοι = Λαϊκός Καλλιτέχνης της Ρωσίας (2004), πλήρες μέλος
 της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1997), μέλος του Προεδρείου της Ρωσικής
 Ακαδημίας Τεχνών (1999), μέλος της Ένωσης Συγγραφέων της Ρωσίας.
 Βραβευμένος με το Βραβείο της Κυβέρνησης της Μόσχας (2006), το Ασημένιο
 Μετάλλιο της Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1988), το Χρυσό Μετάλλιο της

Ρωσικής Ακαδημίας Τεχνών (1999)

|δάσκαλοι = Vasily Ivanovich Shukhaev - στην Τιφλίδα, στο Λένινγκραντ - V.M. Oreshnikov, B.S. Ουγκάροφ και Α.Α. Ο Μίλνικοφ

|έργα = "Αρχαίο Θέατρο" (1989), "Πολεμιστές" (1989), "Χαρακτήρες της Αρχαίας Ελληνικής Ποίησης" (1989), "Ο Πέτρινος Καλεσμένος" και "Η Ντάμα Σπαθί" (1999-2000), "Η Ιστορία της Ψυχής" (2000)

|βιβλία = "Ποιήματα" (1995), "Καλειδοσκόπιο" (1999), "Αχάτης" (2009), "Ποιήματα και Ποιήματα" (2011)

|ιστότοπος = <http://www.albinaakritas.com>

